



Et af Forslunds mystiske billeder fra udstillingen. Foto: Møstings Hus

Medievirkelighedens hastighed udfordret af langsomhed

Leonard Forslund viser i sine nye værker, hvordan man kan udfordre medievirkelighedens hastige ikoner med dvælende og sammensatte billeder, der opløser fotografiets visuelle virkelighedsmonopol

Af Rune Gade

Ved godt, at den virkelighed, som vi nogle gange er enige om at kalde virkeligheden i konsensusbevidstheden, har parallelle dimensioner. Der findes andre virkeligheder. Når vi slår øjnene op om morgenen, rinder drømmene ofte ud af vores bevidsthed som vand mellem fingrene, ulgen-driveligt bort. Men drømmenes eksistens kan sidde tilbage i kroppen som en emotionel erindring, der ikke vil forlade én, et humør eller en stemning, som man bliver efterladt i, uden at man helt kan gennemskue årsagen til det. Vi rives ud af én virkelighed og ankommer til en ny.

Forskellen på den sovende bevidsthed og den vågne bevidsthed viser, hvordan vores perception af omverdenen forandrer sig afhængigt af den tilstand, vi er i. Ligesom vi ved, at alder forandrer vores perception af omverdenen: barnet ser verden anderledes end den voksne. For ikke at tale om alkohol eller andre rusmidler. Eller kulturel baggrund, socialt miljø og så videre. Vi ser forskelligt på tingene, har forskellige anskuelser – ikke kun som forskellige individer, men også hver især, fordi vi hele tiden forandrer os.

Den svenske, men herboende kunstner Leonard Forslund (f. 1959) undersøger i sin nye udstilling, 'Kosmos', på Radikal Vis, hvad virkeligheden udgøres af. Som billedkunstner er Forslund interesseret i virkelighedens visuelle fremtrædelse, og i sin nye udstilling arbejder han ikke mindst ud fra fotografiets repræsentation af virkeligheden. Den foto-

grafiske virkelighedsfremstilling er dominerende i vores verdensdel. Den fylder alle de skærme, vi hele tiden kigger på, med billeder, som vi gerne godtager som vidnesbyrd om virkeligheden. Fotografiet er en billedtype, der er så allestedsnærværende, at det er let at blive blind over for dens særlige måder at repræsentere omverdenen på.

Irrelevante motiver

Forslund vil have os til at se anderledes på fotografiet såvel som på virkeligheden. Hans udstilling består af tre komponenter: malerier, kunstnerbøger med fotografier og en video. Alle tre dele arbejder med fotografiske virkelighedsgengivelser i en eller anden forstand, men i former, der ligger temmelig fjært fra, hvordan vi til daglig ser fotografier. Hvis der er tale om et kosmos, så er det helt anderledes end det medie-kosmos, som vi bliver trukket ind i via tv og internet. Selv kalder Forslund det for en »hverdagsagtig kosmologi«, der nærmere bestemt handler om »irrelevante motiver«. Men det rækker langt udover hverdag og er dybt relevant, om end ikke ligefrem for de utålmodige, så man skal ikke lade sig narre.

Videooverløbet med titlen *Maskhul* (Ornehuller) udgør en nøgle til udstillingen. Videoen består af et loop, der skildrer en række små bevægelser gennem uanselige og ordinære baggårds miljøer, skovlandskaber og atelierets ophobninger. Optagelserne gengives i en anelse nedsat tempo, så tiden udstrækkes og forlænges næsten umærkeligt. Kameraet går helt tæt på overflader: skallende murværk og fliser i baggårdene, mos og

lav i skoven, malingklatter og tomme spande i atelieret. Kameraets nærgående, dvælende langsomme blik vander hen over ansamlingerne af »irrelevante« materiale, tryllebundet som et barn af de mindste detaljer.

Med mellemrum udsøger kameraet sig en åbning eller et hul: en rist i en væg, en lem i et gulv, et hul under en træstub. Og så bevæger det sig helt derind, billedet toner ud i mørke eller rettere sagt i det orme-hul, som tillader en tidsrejse og pludselig opdukket et helt nyt sted, i en ny virkelighed. Det er ikke virtuost udført, men det er heller ikke pointen. Selvfølgelig er stødige inlaster på blikkets ophold ved det »irrelevante« og bevægelsen mellem alle de parallelle mikrouniverser, som almindeligvis undslipper vo-

res opmærksomhed, synes derimod at være videoens pointe.

Et stort bogværk i fire dele, *Väderstreck* (Verdenshjørner), med titler efter verdenshjørnerne, ligger på et blankpoleret bord med en ådring, der ligeså meget ligner næroptagelser af solstørme som træmønstre. De fire store bøger rummer fotografier, der ligesom videoen er optaget af de ornamenter, som uvilkårligt danner sig for øjnene af os, hvis vi lader vores blik opholde sig tilstrækkelig længe ved noget. Forslund demonstrerer, at dette gælder både i øst og i vest, sågar i syd og nord. Selv det mest fortlørlige og hverdagsagtige objekt kan forvandle sig til et abstrakt ornament af kosmiske dimensioner, hvis man kigger tilstrækkelig nært og længe på det.

Kosmisk intethed

Videoens og bøgernes tidsligt adskilte paralleluniverser finder man endelig *samplede* i Forslunds nye malerier, som udstillingen viser i alt otte af. Fragmenter af åbenlyse realisme blander sig her med helt eller halvt abstrakte former, der synes at opløse og sætte spørgsmålstegn ved det figuratives status. Det er atelierets inventar, der udgør maleriernes figurative elementer. Men dette rum indeholder en række yderligere rum, endda noget, der ligner hele galakser og planetlignende kloder, som i douce farver og med bløde, svungne former bebøer atelieret sammen med dets mere profane genstande. Det er et atelier med højt til loftet, kunstnerens værktøjskiste forbinder sig med helt andre verdener.

Malerierne skaber grænseløse universer, der ved første øjekast indeholder genkendelige genstande, men ved nærmere eftersyn drager enhver genkendelig i tvivl. Atelierets inventar fremstår med en halvt opløst fotografisk realisme, som ikke er helt uden slægtskab med maleriernes motivløse grunde eller de motiver af kosmisk intethed, som her

og der gennemhuller motiverne og peger på et udenfor, der hele tiden er i færd med at trænge ind og fortære den hjemmehavende gemytlighed, de genkendelige genstande umiddelbart sikrer. Fra det nære til det fjerne i et og samme billede, som om den største banalitet indeholdt den dybeste indsigt.

Forslunds *Kosmos* er konsekvent og dristigt i sin sensationsløse optagethed af alt det, som enten i al sin banalitet aldrig påkalder sig nogen interesse, eller som i sin ufinthede grænseløshed unddrager sig vores opmærksomhed. Hans minutiøse undersøgelser af det irrelevante kan ses som en slags allegorier over det sublime midt i en accelereret medie-virkelighed, der stiller fast og kategorisk opererer med kriterier som 'relevans' og 'aktualitet'. Forslund trods den dagsorden med en blanding af barnets og filosofens undren og giver os i stedet en række universer at fordybe os i, at forsvinde i. Det er krævede, men givende. Alt sammen udført med stor skønhed oven i.

kultur@information.dk

Leonard Forslund, 'Kosmos', Møstings Hus på Frederiksberg. Indtil 17. september



Malerierne skaber grænseløse universer, der ved første øjekast indeholder genkendelige genstande, men ved nærmere eftersyn drager enhver genkendelig i tvivl

**KUNST
HØJSKOLEN
PÅ ÆRØ**
www.kunstaeroe.dk